

Doe open die grachten!

'DE TERUGKEER VAN DE SCHEPEN IS GOED VOOR TOERISME'

DELFT • Een grachtenstelsel in een sfeervolle binnenstad waar de historie op elke hoek tegemoet treedt. Volgens alle experts op toeristisch gebied heeft Delft goud in handen. De aantrekkingskracht weet de stad tot dusver amper uit te buiten.

CAREL VAN DER VELDEN

Henriette Welle Donker, Ronald Waterman (midden) en Pim van de Wal aan de Kantoorgracht, een erkend knelpunt voor de pleziervaart in Delft. Links: Schepen kunnen er niet door. FOTO'S GULUS SCHOONEVILLE

„Er liggen grote kansen die we nu moeten pakken.” Aan het woord zijn Henriette Welle Donker, Pim van de Marel en Ronald Waterman. De drie vrijwilligers zetten zich in het Expertise Platform Water in voor de herwaardering van het waterstelsel. De noodzaak staat voor Van de Marel buiten kijf. „We hebben de rondvaartboot, maar verder zie ik amper scheepvaart in de grachten. Ja, af en toe een kind in een rubberbootje. Doodzonde natuurlijk. Delft laat grote kansen liggen.”

Ronald Waterman, Delftenaar en waterexpert die in 44 landen regeringen adviseert over onder meer de kustverdediging, weet precies hoe dit komt. „Vroeger ging bijna al het transport in Delft over het water, van groente en fruit tot koeien en personen. Maar door de komst van de

trein en de auto verloren de grachten hun functie.”

In tal van steden wordt het water echter herontdekt. Waterman: „In Amsterdam behoren de grachten tot de grootste toeristische attracties. En in Den Bosch is de Binnendieze in oude luister hersteld. Dat trok binnen een jaar 300.000 bezoekers.”

Delft moet die slag nog maken. De diagnose is gemaakt. „Probleem is dat de grachten nauwelijks bereikbaar zijn,” zegt Pim van de Marel. „Aan de zuidzijde lukt het met veel moeite bij de Kolk, maar vanuit het Westland en Rijswijk zijn de grachten over het water niet bereikbaar.”

De afgelopen maanden pleitte de werkgroep voor het herstel van de verbinding tussen de Buitenwatersloot en de Binnenwatersloot, waarvoor door kano's, watertaxi's en kleine

elektrische schepen vanuit het Westland het centrum van Delft weer kunnen invaren. Dat kan door het plaatsen van een hogere duiker, een kokervormige constructie die de wateren met elkaar verbindt. Het kan worden meegenomen in het werk aan de spoorzone.

TE DUUR

Het Delftse college van burgemeester en wethouders heeft het voorstel echter afgewezen: te duur. De werkgroep geeft echter niet op. „Door een gefaseerde aanpak kost dit maximaal 100.000 euro,” zegt Waterman. „In ons platform zitten vier ingenieurs en een accountant, dus wij weten waarover we praten. De kosten zijn te overzien”

Het platform begrijpt dat het gemeentebestuur als gevolg van de cri-

sis elke cent moet omdraaien. „Maar we praten over investeringen met een lange horizon,” zegt Waterman, die in zijn rol als lid van Provinciale Staten Delft ooit 37 miljoen euro bezorgde voor een goede stedelijke inpassing van de spoorzone. „Het herstel van de waterverbindingen past daar uitstekend in.”

Volgens Henriette Welle Donker geven de vrijwilligers de strijd zeker niet op. Ze benadrukt wel dat er constructief wordt overlegd en dat het platform een veel bredere wateragenda heeft. „Zo willen we een woonschip verplaatsen, waardoor je vanaf de Schie de Kantoorgracht weer kunt invaren. Verder pleiten we onder meer voor de aanleg van steigers, oplaadpalen voor elektroboten en een overtoom bij de Delftse Hout.”